

la cassanenca M^a Dolors Tarradas: ha arrelat ja a Cassà, sense oblidar, però, la seva vila nadiua. Bona prova n'és el que, havent-se convocat a L'Escala uns Jocs Florals de Música i Poesia, ell escriu la música de l'obra lírica «L'Estrafet» – la lletra és d'un altre escalenc, en Joan Ballesta «Calafat».

A partir d'ara la vida de Mercader i «La Selvatana» formen tot un sol cos: trenta-set temporades –llevat el parèntesi de la guerra civil i immediata postguerra– en serà el segon Tenora i Clarinet. Treballa també de fuster i a casa seva, a la plaça Verdaguer, hi té una petita botiga de robes. Hom recorda encara l'aparador amb aquell maniquí que l'enginyer popular havia fet protagonista de més d'un acudit... Per cert que no semblava pas gaudir de molt bona salut, tanmateix arribà a una edat ben avançada com veurem.

Acabada la guerra Mercader s'incorpora a una formació musical que porta el nom de «Hispania» de vida efímera, ja que ben aviat els seus components s'incorporaran a les dues, cobles «La Principal» i «La Selvatana». En aquesta Pere Mercader arribarà a l'edat de Jubilació. I per un afer burocràtic es troba amb el cas de què li manquen dos anys de cotitzar a la seguretat social per poder-la cobrar. No li queda altre remei que seguir al peu del canó: I durant dues temporades (1951 i 1952) actua amb «La Principal de Llagostera».

Definitivament jubilat s'encarregà de la distribució de diaris del poble. Hom el recorda amb un petit carretó anant a recollir els paquets de «La Vanguardia» i altres publicacions, amb posat melangiós. I es que –en paraules del seu fill– «El deixar la «Selvatana» li fou una sotragada molt forta». Quan aquesta actua a Cassà, Mercader hi acudeix, escolta, mira... la seva cobla, la cobla que ell fundà i que segueix éssent una de les primeres.

Pere Mercader ha estat un prolífic compositor de sardanes. La seva producció assoleix la xifra de tres-centes obres, composicions eminentment populars i tanmateix amb un segell molt personal; acuradament instrumentades, bona prova de la sòlida formació musical del seu autor. A partir de l'esmentada «El Marrec» estigué regularment fins assolir la ja esmentada xifra de composicions, entre les que destacarem «Els promesos», «Florejada», «Escalenc», «Conxita Encisera» «El Bruixot de